

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA V. broj 297 15. listopada 2017.

28. NEDJELJA KROZ GODINU - U GODINI „A“

KOGA GOD NAĐETE, POZOVITE NA SVADBU.

U ono vrijeme: Isus ponovno prozbori svećeničkim glavarima i starješinama naroda u prisposodobama: »Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dodite na svadbu!' Ali oni ne mareći odoše – jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali. Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena, ali uzvanici ne bijahu dostojni. Podite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!' Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše – i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.« Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zaniyemi. Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.' Doista, mnogo je zvanih, malo izabраниh.«

Mt 22, 1-14

ZAODJENUTI U KRISTA

Poziv tvoj, Gospodine, neprestano se ponavlja. Tvoj "Dođite!" odjekuje i danas, svake nedjelje, svakog dana Gospodnjeg. Dođite na misu! Dođite na lomljenje kruha i bratsko zajedništvo. Dođite na gozbu ljubavi. Sve je pripravljeno, stol, kruh, vino..... Ima za sve i za svakoga mjesta i hrane. Dođite!

Oni se u evanđelju od reda počеше ispričavati, tražiti načina da ne moraju doći. A oni najdrskiji usudiše se maltretirati tvoje sluge. Kao da su ih u nečemu napali ili ugrozili! Samo su došli i pokušali prenijeti tvoju želju da vidiš sve ljude oko svoga stola. Oko stola ljubavi. Stojimo pred tajnom tvoga poziva! Nije li to dar, milost, počast? Ispada kao da je svima u evanđelju to bio teret, nepoželjna obveza. Izmotavali su se ili otvoreno suprotstavili tvom pozivu. Došli su na gozbu oni koji su na prepad zatečeni na trgovima i ulicama i bili privučeni zovom koji obećava sigurnost jednog dana.

Dođite na gozbu! To vrijedi i danas. I danas, Gospodine Isuse, zoveš. Svake nedjelje tražiš načina da pokucaš na naša

vrata. Misa je, gozba se ljubavi organizira nedjeljom; dan je to novog života, dan kad se želiš uvijek iznova darovati. To je dan bratskog susreta što ga ti predvođiš i blagoslivlješ. Nedjeljna misa! Koliko isprika traži čovjek i danas da se otme toj obvezi. Upravo zato jer je smatra obvezom, a ne darom, ne milošću i čašću. Uvijek neki posao, neka nova obveza, nešto što mislimo da se ne može preskočiti, nešto nepredviđeno dođe. Ne mogu na misu?!

Vjerujem, Isuse, da te ne boli toliko to što ne možemo koji puta odazvati se tvome zovu na euharistijsko slavlje, koliko činjenica da je to katkada raspoloženje volje koja ne želi ništa učiniti da se dođe do susreta kod lomljenja kruha. A nije to samo misa!

To je poziv na svaku gozbu ljubavi, na svaki susret s tobom, na svaki sastanak spasenja. To je stav ljudi pred svim tvojim inicijativama. Uvijek novom upornošću ljubavi zoveš: "Dođite! Dođite k meni, ostavite se zlog puta, dođite na vodu života, a ostavite presahle bunare; dođite kruhu živome, a ne tražite život u užicama koji ne obećavaju budućnost! Dođite k meni! Dođite na gozbu!"

Da, Isuse! Sve je pripravljeno. Sve si učinio da to bude gozba tvoje ljubavi. Ništa nisi propustio. Učinio si sve i dao od sebe sve! I život si svoj utkao u tajnu ove gozbe. Evo me, dolazim da se na izvoru

tvoje žive vode napojim i za stolom tvoje ljubavi nahranim.

fra Zvezdan

SVETI LUKA, evanđelist

O Lukinom životu ne zna se gotovo ništa, a svi podaci dolaze iz kasnijih predaja. Ono što se može zaključiti iz njegovih spisa jest da je vjerojatno bio podrijetlom iz sirijskog grada Antiohije (danas u jugoistočnoj Turskoj), te da se služio grčkim jezikom. Čini se najtočnijim da je Sveti Luka bio Sirijac, po Euzebiju rodnom iz Antiohije. Potjecao je iz poganske, a ne židovske sredine. Za to svjedoče sv. Irenej, Tertulijan, Origen, a posredno i sam sv. Pavao, koji ga ne stavlja među

one što proizađoše iz obrezanja. Prema Muratorijevu kanonu nije vidio ni slijedio Isusa za njegova života na zemlji.

Čini se da je slijedio svetog Pavla na dijelu njegovih misijskih putovanja, točnije na njegovu drugom misijskom putovanju, od Troade do Filipa u Grčkoj. Postoji mogućnost, da je u Filipima ostao do 57. g. utvrđujući ondje Pavlovo misijsko djelo.

U proljeće 58. g. prati sv. Pavla na njegovu povratku u Jeruzalem. Sveti Luka pratio je, čini se, sv. Pavla na njegovu putovanju u Rim te je u Djelima apostolskim ostavio dragocjeni dnevnik puta (ako nije riječ o materijalu kojega je evanđelist preuzeo od nekoga drugoga i uklopio u svoje djelo). S njim je bio i za vrijeme Pavlova prvoga rimskoga boravka u tamnici, a isto tako i za drugoga, kad su ga svi ostavili, ako je vjerovati Drugoj poslanici Timoteju koju nije napisao sam Pavao, a nastala je i nakon Pavlove smrti.

BOG POZIVA SVE LJUDE

Bog i njegova dobrota otvoreni su svim ljudima. Bog je otvoren čovjeku u kojem prebiva. U svakom čovjeku. Boga se ne može privatizirati niti za samoga sebe niti za određenu Crkvu, niti za određeni narod. Bog je Bog svih ljudi. U čovjeku drijema naklonost da sve privatizira. Trajno polazi od samoga sebe. Nikako da iziđe iz sebe i da se otvori drugome. Tako je čovjek u napasti da i Boga privatizira.

Dok god privatiziramo Boga kao moga, tvoga... daleko smo od istinskog Boga. Bog je univerzalan. Sa svakim se on može identificirati i od svakoga je različit. On je imanentan (u svemu) i transcendentan (različit od svega). Mi ljudi smo 'kapi' u Božjem oceanu života. Tek kad smo cjelina (univerzum) tek tada doživljavamo osmišljenost svoje egzistencije, svoje zajedništvo i bratstvo. Samim time što je čovjek ljudsko biće, pozvan je da postane istinski čovjek, slika Božja.

To je put rasta iz divljine prema božanstvenosti. Prema ovome je očito da postoji otpor divljine da se upitomi, produhovi, preporodi, da od 'gusjenice postane leptir'. To je ono što u sebi osjećamo kad želimo činiti dobro a opiremo se tome. Kao da osjećamo neki otpor u sebi prema dobru koje želimo. Nad tim je kukao i sv. Pavao, kukali su i pogansku pjesnici (Vergilije). Ovo je misterij ljudske naravi, misterij čovjeka.

Odgovorimo na Božji poziv, ako vjerujemo Bogu, odgovorimo svojim povjerenjem i pouzdanjem.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

ponedjeljak, 16. listopada

Hedviga, Margareta

utorak, 17. listopada

Ignacije A., Vatroslav

srijeda, 18. listopada

Sv. Luka evanđelist

četvrtak, 19. listopada

Sv. Petar Alkantarski

petak, 20. listopada

Sv. Kontardo Ferrini

subota, 21. listopada

Zvezdan, Hilarije

nedjelja, 22. listopada

29. Nedjelja kroz godinu

[www.franjevci-
zemun.com](http://www.franjevci-zemun.com)

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. **Radnim danom** u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** sv. mise.